

Reclassering

Weer meedoen in de maatschappij

Misdadigers worden in Nederland gestraft voor hun daden. En er moet voor gezorgd worden dat ze niet weer in de fout gaan. Dat doet de reclasseringsdienst.

Reclasseren is zorgen dat iemand weer goed meedoet in de maatschappij. Iemand die een misdrijf heeft gepleegd moet zijn gedrag veranderen, zodat hij niet weer in de fout gaat. Leren hoe je je normaal moet gedragen, is de kerntaak van de reclassering.

Veiligheid

Reclassering Nederland is de organisatie die mensen die misdrijven hebben gepleegd in de gaten houdt en dwingt om hun gedrag te veranderen. Dat doet de reclassering door toezicht te houden, werkstraffen te coördineren en de daders in de gaten te houden.

Misverstand

Veel mensen denken dat de reclassering iets doet met ex-gedetineerden. Dat is een misverstand. De reclassering kan van de aanhouding van een verdachte tot dat iemand wordt vrijgelaten, betrokken zijn. Overigens krijgen lang niet alle daders die in de gevangenis hebben gezeten reclasseringstoezicht.

Verplicht

Reclasseringswerk is geen hulpverlening maar ook geen politiewerk. Reclassering Nederland werkt met verdachten en/of daders van een misdrijf. Zij moeten zich verplicht melden bij de reclassering en zich houden aan de afspraken. Reclassering is dus niet vrijwillig. Als iemand niet meewerkt, kan hij alsnog in de gevangenis belanden.

Werkstraffen

Bij een werkstraf moet een dader werken als straf. Tijdens een werkstraf verricht een dader maximaal 240 uur onbetaald, zinvol werk. Bijvoorbeeld bij gemeentes of ziekenhuizen. Mobiele telefoons zijn

taboe, net als agressief gedrag. Discipline, arbeidsritme, heldere regels en duidelijke afspraken, daar gaat het om. De reclassering bepaalt waar en wanneer: overdag, 's avonds of in het weekend. De werkstraf is de enige soort straf waarvan is vastgesteld dat ze beter helpt om herhaling van crimineel gedrag te voorkomen, dan gevangenisstraf. In 2009 zijn er 29.000 werkstraffen uitgevoerd bij Reclassering Nederland.

Diagnose en Advies

De werkzaamheden van de reclassering beginnen vaak al op het politiebureau. De reclasseringswerker brengt dan een bezoek aan de verdachte. Eerst schat hij in wat de reclassering voor hem kan doen en stelt hij een diagnose. Er wordt gekeken naar de oorzaken van het criminele gedrag. De reclasseringswerker brengt daarover advies uit aan de rechter of officier van justitie. De officier van justitie (het openbaar ministerie) of de rechter bepaalt of er een rapport wordt aangevraagd bij de reclassering. Bij lang niet alle strafzaken wordt een reclasseringsadvies aangevraagd.

Reclasseringstoezicht

Een andere belangrijke hoofdtaak van de reclassering is toezicht houden op daders en verdachten. Iemand wordt veroordeeld tot reclasseringstoezicht door de rechter. De dader mag dan aan de samenleving blijven deelnemen als hij zich aan bepaalde afspraken, ook wel 'voorwaarden' genoemd, houdt. Reclasseringstoezicht duurt minimaal 2 jaar en maximaal 10 jaar.

Aanvullende afspraken

Behalve dat de dader moet luisteren naar de reclassering, kan de rechter nog andere dingen in het vonnis opnemen. Bijvoorbeeld een gebiedsverbod, een verbod op het drinken van alcohol, verplichte behandeling bij een psychiatrische instelling of een training om te leren je beter te gedragen.

Controle op de dader

Reclasseringswerkers kunnen elektronische controlemiddelen gebruiken om de afspraken met een dader te controleren. De rechter moet daar toestemming voor geven omdat het om zogenaamde 'vrijheidsbeperkende maatregelen' gaat. Een elektronische controlemiddel kan een enkelband zijn, die via radiogolven contact heeft met een kastje dat thuis bij de dader staat. Als de dader op zijn werk moet zijn, is er geen verbinding met het kastje. Als de dader thuis moet zijn, moet er wel verbinding zijn tussen de enkelband en het kastje. De enkelband met radiogolven is dus niet bedoeld om iemand te bewaken. Het is een hulpmiddel voor de reclasseringswerker om de gemaakte afspraken achteraf te controleren.

Enkelband met GPS

Soms gebruikt de reclasseringswerker de enkelband met GPS. Dat controlemiddel wordt nog maar weinig ingezet, maar dat verandert de komende jaren. Met de GPS-enkelband kan bijvoorbeeld een gebiedsverbod gecontroleerd worden. Een dader mag dan niet in een bepaald gebied komen van de rechter. Bijvoorbeeld in een wijk van de stad. Als een dader met een enkelband-GPS een verboden gebied ingaat, wordt direct de politie ingeschakeld.

